

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Società Italiana Imprese Balneari Srl

Druga strona postępowania: Comune di Rosignano Marittimo, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia del demanio – Direzione regionale Toscana e Umbria, Regione Toscana

Pytania prejudycjalne

Czy art. 49 i 56 TFUE oraz zasady wynikające z wyroku Laezza (C-375/14) – w zakresie, w jakim zostały one uznane za mające zastosowanie – stoją na przeszkodzie dokonywaniu wykładni przepisu prawa krajowego takiego jak art. 49 [codice della navigazione (kodeksu żeglugi wodnej i powietrznej)] w ten sposób, że zobowiązuje on do nieodpłatnego zbycia przez koncesjonariusza i bez odszkodowania po wygaśnięciu koncesji – gdy koncesja jest odnawiana bez przerwania ciągłości nawet na mocy nowej decyzji – obiektów budowlanych wzniesionych na obszarze stanowiącym majątek publiczny, będących częścią zespołu składników mienia zorganizowanych w celu prowadzenia działalności kąpieliska, przy czym ten skutek w postaci natychmiastowego przejścia na rzecz państwa może stanowić ograniczenie wykraczające poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu rzeczywiście zamierzonego przez ustawodawcę krajowego, a zatem jest nieproporcjonalne do celu?

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska

(Sprawa C-651/22)

(2022/C 463/27)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Tricot i B. Rechenca, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że poprzez brak przyjęcia najpóźniej do dnia 6 lutego 2018 r. niezbędnych przepisów w celu pełnego wykonania dyrektywy Rady 2013/59/Euratom⁽¹⁾ z dnia 5 grudnia 2013 r. ustanawiająca podstawowe normy bezpieczeństwa w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z narażenia na działanie promieniowania jonizującego oraz uchylająca dyrektywy 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom, a także poprzez brak powiadomienia Komisji o tych przepisach, Republika Portugalska nie wykonała zobowiązań ciążących na niej na mocy art. 106 wspomnianej dyrektywy.
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Rady 2013/59/Euratom z dnia 5 grudnia 2013 r. powinna zostać transponowana do dnia 6 lutego 2018 r., a państwa członkowskie powinny były poinformować Komisję o treści przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej zakresem tej dyrektywy.

Termin na transpozycję dyrektywy już upłynął, a do dnia dzisiejszego Komisja nie została poinformowana o jej pełnej transpozycji, ani nie posiada innych informacji, które pozwalałyby jej na wniosek, że Republika Portugalska spełniła obowiązek przyjęcia niezbędnych przepisów. W szczególności Republika dotychczas nie przyjęła krajowego planu działania w przypadku długoterminowych zagrożeń wynikających z narażenia na radon w budynkach mieszkalnych, budynkach dostępnych publicznie i w miejscach pracy w odniesieniu do każdego źródła przenikania radonu z gleby, z materiałów budowlanych lub wody.

Komisja uważa, że poprzez brak przyjęcia wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych koniecznych dla pełnego wykonania dyrektywy Rady 2013/59/Euratom z dnia 5 grudnia 2013 r. przy okazji jej transpozycji do prawa krajowego, a przynajmniej poprzez brak poinformowania Komisji o tych przepisach, Republika Portugalska nie wykonała obowiązków ciążących na niej na mocy art. 106 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 13, s. 1.